

last ikke er leveret eller kun delvis leveret, reguleres situationen af § 346.

Bortfragteren kan ikke kræve dom for positiv opfyldelsesinteresse i betydningen dom på betaling af fragt, når befragteren ikke leverer godset til befordring. Efter § 343 vil bortfragteren imidlertid som regel have krav på erstatning for det tab, bortfaldet af vederlaget har medført, samt eventuelle andre tabsposter befragterens tilbagetræden har medført (negativ kontraktsinteresse), jf. *stk. 1, første punktum*, som pålægger befragteren et objektivt ansvar (med force majeure-undtagelse, jf. *stk. 3*) for tab forårsaget af dennes tilbagetræden. Erstatningsreglerne svarer til den gældende sølovs § 131, stk. 1, for så vidt angår fuld tilbagetræden. I modsætning til den gældende sølovs § 131 omfattes også delvis tilbagetræden. Den gældende sølov sonderer ikke mellem tilfælde, hvor befragteren erklærer, at denne træder delvis tilbage, og tilfælde hvor der faktisk ikke leveres fuld last, jf. den gældende sølovs § 132, stk. 1. Denne forskel er imidlertid uden realitetsbetydning, jf. § 346, stk. 1. For delvis tilbagetræden vil erstatningsreglen ikke have betydning, hvis fragten ikke skal beregnes efter godsmængden, medmindre den delvise tilbagetræden undtagelsesvis har påført bortfragteren ekstra omkostninger, f.eks. til ballast eller omstuvning.

Stk. 1, andet punktum er en særregel for aftaler om konsekutive rejser, jf. § 340, stk. 2, andet punktum. Bestemmelsen åbner forudsætningsvis for delvis tilbagetræden i den forstand, at befragteren træder tilbage fra en enkelt rejse istedet for fra samtlige rejser, som tilbagestår under aftalen. Udgangspunktet er, at befragteren kan gøre det, og befragteren vil da være erstatningsansvarlig for bortfragterens tab af fragt m.v. *Stk. 1, andet punktum* begrænser imidlertid adgangen til at træde tilbage for en enkelt rejse til tilfælde, hvor udførelsen af denne rejse for bortfragteren er uvæsentlig i forhold til de tilbageværende rejser. Er befragterens adgang til at træde tilbage afskåret, vil bortfragteren kunne kræve fragt, selv om ingen last leveres, uafhængigt af, om der foreligger omstændigheder, som efter *stk. 3* befrier befragteren for erstatningsansvar. Forudsætning

er imidlertid, at befragteren vil have opfyldelse af efterfølgende rejser.

Stk. 2, første punktum er i overensstemmelse med den gældende sølovs § 134. Præciseringen i § 134, stk. 2, om at bortfragteren kan kræve påløben godtgørelse for overliggetid uafhængigt af, om befragteren er erstatningsansvarlig for fragttab m.v., er udeladt som overflødig.

Stk. 3 er i overensstemmelse med den gældende sølovs § 131, stk. 2, første punktum.

Stk. 4 er i overensstemmelse med den gældende sølovs § 131, stk. 2, andet punktum.

Til § 344. Ret til at hæve

Stk. 1 er i overensstemmelse med den gældende sølovs § 131, stk. 3. Når befragteren ikke vil være erstatningsansvarlig for bortfaldet af aftalen, ville adgang til alligevel at fastholde medføre en spekulationsadgang på bortfragters risiko, jf. den lignende regel i § 341, stk. 1, andet punktum. Bortfragteren kan hæve aftalen uafhængigt af, om det er sandsynligt, at befragteren kommer til at gøre det, jf. formuleringen »Kan rejsebefragteren . . .«. Bestemmelsen er derfor ikke en regel om anteciperet misligholdelse, men en særregel om fordeling af markedsrisiko, som på grund af fragtmarkedets karakter er påkrævet i befragtningsforhold. Hævningsretten går tabt, hvis den ikke gøres gældende uden ugrundet ophold. Efter udvalgets mening er det overflødigt at præcisere, at hævning efter § 344, stk. 1, ikke pådrager bortfragter erstatningsansvar, jf. sølovens § 131, stk. 3. Har befragteren faktisk ikke leveret last i tide, kan bortfragteren have ret til at hæve aftalen af den grund uafhængigt af, om befragteren er erstatningsansvarlig for forholdet, jf. nærmere § 346. I denne sammenhæng vil almindelige ulovfæstede kontraktsretlige principper om anteciperet misligholdelse kunne medføre, at bortfragteren vil have ret til at hæve på et tidligere tidspunkt.

Stk. 2 er, med enkelte mindre forskelle, i overensstemmelse med den gældende sølov § 132, stk. 2 og 3. Befragterens pligt til at betale erstatning for bortfragterens tab af fragt (»dødfragt«) m.v., når befragteren leverer last, men mindre end aftalt, følger af § 343. § 344 regulerer bortfragterens ret til at hæve og vil have